

Dosarul nr. 2ra-258/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Tricolici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serghei Mocanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Mocanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Serghei Mocanu și menținută hotărârea din 17 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 15 iulie 2019, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM și Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală.

În motivarea acțiunii a invocat că la 4 decembrie 2018, de către agentul constatatator al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM a fost întocmit în privința lui procesul-verbal de constatare a contravenției nr. MAI04 568710, prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, iar prin decizia agentului constatatator a fost sancționat cu amendă în mărime de 750 de lei și 3 puncte de penalizare.

A susținut că dânsul la 4 decembrie 2018 nu a comis contravenția indicată în procesul-verbal de constatare a contravenției nr. MAI04 568710, iar faptele imputate de agentul constatatator al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM nu corespund realității.

A relevat că ilegalitatea acțiunilor agentului constatatator al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM, se confirmă prin hotărârea din 19 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care

procesul-verbal de constatare a contravenției nr. MAI04568710 din 4 decembrie 2018 a fost declarat nul, în legătură cu lipsa contravenției care constituie temei de reabilitare a lui.

Prin urmare, a considerat că agentul constatat al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM intenționat depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a introdus în acte publice date false prin ce i-a încălcat drepturile garantate de legislația în vigoare, cauzându-i un prejudiciu moral considerabil.

A remarcat că atragerea lui la răspundere contravențională, condamnarea publică și sancționarea în nunele legii, prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatat, constituie o eroare ce a afectat dreptul lui la prezumția nevinovăției.

A relevat că intentarea de către agentul constatat al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM a procesului-verbal cu privire la contravenție și atragerea la răspundere contravențională, cu emiterea deciziei de sancționare, pornind de la interpretarea autonomă dată de CtEDO noțiunii de materie penală, se încadrează în acțiunile descrise la art. 3 alin. (1) lit. b) și 6 lit. a) și b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, care constituie temei de a solicita repararea eventualelor prejudicii cauzate de acesta.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 6, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, art. 5-7, 83, 85, 90, 94, 123, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM în beneficiul său a sumei de 9000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 17 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Serghei Mocanu și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești sunt reglementate prin Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Pe când, la caz, nu sunt întrunite condițiile necesare de aplicabilitate a prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, prin urmare nu există temei juridic de a se pretinde achitarea din contul statului a prejudiciului moral.

La 16 decembrie 2020, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat și aplicat greșit normele de drept procedural și de drept material, nu au pătruns în esența cauzei deduse judecării, nu au elucidat și nu au constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

A susținut că pretențiile din acțiune cu privire la încasarea prejudiciului moral au la bază premisa că în privința lui a fost admisă încălcarea dreptului la prezumția de nevinovăție consacrat de art. 6 § 2 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, la care statele contractante nu se pot eschiva de la aplicabilitatea rigorilor convenționale fundamentale impuse de art. 6 și 7 din Convenție, prin atribuirea calificativului de contravențional în detrimentul calificativului de penal, în situația în care criteriile de apreciere enunțate în jurisprudența CtEDO în cauza Anghel vs România denotă că faptele incriminate de Codul contravențional al RM, la fel, cad sub incidența materiei penale.

Astfel, prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, constituie un remediu intern instituit pentru repararea eventualelor prejudicii cauzate prin lezarea dreptului consacrat de art. 6§2 din Convenție și care duce la aprecierea autonomă dată de CtEDO materiei penale, de a echivala faptele contravenționale (contravențiile) cu faptele penale (infrațiunile).

În asemenea circumstanțe, pornind de la interpretarea autonomă dată de CtEDO noțiunii de materie penală, a evidențiat că intentarea de către agentul constator al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM a procesului-verbal cu privire la contravenție și atragerea lui la răspundere contravențională prin emiterea deciziei de sancționare, se încadrează în acțiunile descrise la art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 și, pe cale de consecință, constituie un temei care îi permite să solicite repararea eventualelor prejudicii cauzate prin aceasta.

Iar luând în considerație faptul că prin hotărârea din 19 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit împotriva lui a fost anulat în legătură cu lipsa faptei contravenției, care constituie temei de reabilitare a lui de incriminarea care i-a fost adusă și de sancțiunea care i-a fost aplicată, a specificat că în speță sunt întrunite și prevederile art. 6 lit. a) și b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

La 18 ianuarie 2021, în adresa Ministerului Justiției al RM și a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM a fost expediată

copia cererii de recurs depusă de Serghei Mocanu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 103), fiind recepționată de către Ministerul Justiției al RM și Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al RM la 21 ianuarie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 109-110).

La 27 ianuarie 2021, Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de către Serghei Mocanu, ca fiind inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 decembrie 2020 împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Mocanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Serghei Mocanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Mocanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic